

J&K

THE
PERFECT
STAGE

J&K

THE
PERFECT
STAGE

ÅRHUS KUNSTBYGNING

Udgivet i forbindelse med udstillingen
• Published in connection with the exhibition

J&K / Janne Schäfer og Kristine Agergaard
THE PERFECT STAGE
Århus Kunstabning
26. juni - 15. august 2010

© 2010 fotografer, forfattere, kunstnere og Forlaget Århus Kunstabning
• © 2010 photographers, writers, artists and Forlaget Århus Kunstabning

Kunstfaglig leder • Director and Chief Curator: Karin Hindsbo
Kuratorassistent • Assistant Curator: Cecilie Lærke Asaa
Tekster • texts: Karin Hindsbo, Maya Ilsøe, Neal Brown & J&K
Oversættelse • Translation: James Manley (DA-ENG) & Morten Visby (ENG-DA)
Foto • photo: J&K, Alex Guri, Mika Kokkonen & Torben Simonsen
Grafisk opsætning • Graphic design: Lasse Krog Møller
Tryk • printed: Husets Trykkeri
Oplag • print run: 150

ISBN 978-87-92025-15-9

Forlaget Århus Kunstabning
J.M. Mørks Gade 13
8000 Århus C
Tlf: 86 20 60 50
info@aarhuskb.dk
www.aarhuskunstabning.dk

Alpinisme er kunsten at bestige bjerge ved at konfrontere de største farer med den største varsomhed. Kunst anvendes her i betydningen udforslen af en viden i en handling. Man kan ikke altid forblive på toppene. Man er nødt til at stige ned igen... Så hvad er pointen? Denne: det øvre ved, hvad der findes forneden, det nedre ved ikke, hvad der findes foroven. Registrer alle vanskeligheder undervejs, mens du kravler. For mens du kravler opad kan du se dem. Under nedstigningen vil du ikke længere se dem, men du vil vide, at de er der, hvis du har observeret dem grundigt. Det er en kunst at finde vej i de nedre regioner af hukommelsen af, hvad du har set, da du var højere oppe. Når man ikke længere kan se, kan man i det mindste stadig vide.¹

René Daumal

I den post-humt udgivne roman *Le Mont Analogue – Roman d'aventures alpines, non euclidiennes et symboliquement authentiques* (1952), beskriver den franske surrealistiske forfatter René Daumal ekspeditionen mod Mont Analogue, bjerget 'der ikke ikke kan findes'. Bjerget, der strækker sig ubønhørligt hele vejen til himmels, placerer sig geografisk i Stillehavet et sted. Mont Analogue er ukendt på landkortene, idet det kan bøje fysiske parametre som rum og refleksioner af lys, og er derfor usynligt for menigmand, ligesom det ikke kan spores af fysiske instrumenter. Kun under helt exceptionelle forhold og kun for de særligt indviede viser bjerget sig. I romanen begiver en ekspedition sig af sted på jagten efter og bestigningen af det usynlige bjerg, deriblandt den selvbiografiske fortæller og Fader Sogol (logos stavet

¹ René Daumal: *Le Mont Analogue – Roman d'aventures alpines, non euclidiennes et symboliquement authentiques*, Gallimard: Paris, 1981, p. 161 (min oversættelse).

bagfra). Daumal døde inden han kunne færdiggøre romanen, og ekspeditionen nåede derfor, ganske symptomatisk, aldrig toppen.

I 1973 præsenterede den chilenske filminstruktør Alejandro Jodorowsky sin version af afslutningen på Daumals ekspedition med filmen *The Holy Mountain*. I filmen, der senere er blevet en kultklassiker med et bizart og tålmodighedstestende handlingsforløb i rendyrket 70'er-psykadelisk stil, optræder flere figurer inspireret af Daumals univers, der fortsætter ekspeditionen mod toppen. I blandt disse er en alkymist (spillet af Jodorowsky selv), der forvandler ekskrementer til guld og som endelig afslutning på filmen erklærer, at det virkelige liv venter os, for dermed at afsløre filmens *setup* med kameraer, kulisser og hvad der dertil hører.

Det er dette komplekse, faktiske og utopiske univers som J&K med *The Perfect Stage* tager udgangspunkt i. I en totalinstallation opbygget omkring en stor scene strækker bjerget sig opad, solen går ned horisontalt, der findes huler til fordybelse, et alkymistisk køkken, telte og en *base camp*. Desuden optræder forskellige karakterer som bjergbestigere, pilgramme, guruer, åndeligt søgerende, kunstnere, alkymister, hekse og troldmaend, hippier og vagabonder, og sidst men ikke mindst findes et hav af rekvister fra disse forskellige personager.

Med scenen som det ubestridelige centrum i kraft af sin centrale placering i udstillingens titel og installering, synes J&K at fortsætte hvor Jodorowsky slap med tilsynekosten af filmens *setup*. På samme måde som Jodorowsky tager arven videre fra Daumal, tager J&K afsæt i scenografien og karaktererne til *The Holy Mountain*, der træder frem i deres ganske *mise-en-scène* ved filmens slutning. Og som Jodorowsky ubønhørligt investerede sig selv i som ikke blot instruktør, manuskriptforsatter, skuespiller, set designer og kostumedesigner, men også i form af eksperimenter med eksempelvis LSD for både sig selv

og det øvrige filmhold (ifølge myterne i hvert fald), således viderefører J&K også den på samme tid regulære og æteriske bjergbestignings univers i al dens mangfoldighed og afprøver fysiske og åndelige øvelser på egen krop.

Der er nemlig mere på spil hos Daumal, Jodorowsky og J&K end at nå toppen. Det handler om måden og det handler om den erkendelsesproces, der er i spil undervejs. Daumal var, da han skrev *Mont Analogue*, en dedikeret folger af den russiske guru Gurdjieff, der blandt andet opfattede mennesket som ensovngænger, det dog var muligt at vække. Daumal er kendt for sin forening af østens mystik med vestens rationalisme, og *Mount Analogue* viser sig ifølge ham først, når man erkender, at rejsen gennem bjerget er længere end enhver lige linje, når solens stråler rammer helt rigtigt, og når man er i besiddelse af en bestemt substans, et peradam – diamantens forbader, hvis refleksioner kun kan opfattes af de, som oprigtigt og i sandhed har brug for det. Vejen til *Mont Analogue* er dermed lige så meget en rejse mod det indre, som den er en rejse mod toppen, den ultimative top vel at mærke.

Det handler i *The Perfect Stage* om at investere sig fuldt ud i denne rejse og åbne øjnene for de udfordringer, man står over for her og nu, konkret på bjerget, om at skue indad og om at trække sig ud af Morfeus' omklamrende greb. Dog er denne rejse belagt med myriader af figurer, okkulte elementer og bizarre narrativer. Det er dermed ikke så meget den store forkromede fortelling, vi præsenteres for, men nærmere dyrkelsen af detaljens og måske okkultismens autenticitet. Vejen mod det perfekte er ikke ren, og vi må besudle os i ritualer, myter og kontemplation, hvis vi i sandhed skal følge den.

THE AESTHETICS OF MOUNTAINEERING

Karin Hindsbo

Alpinism is the art of climbing mountains by confronting the greatest dangers with the greatest prudence. Art is used here to mean the accomplishment of knowledge in action. You cannot always stay on the summits. You have to come down again... So what's the point? Only this: what is above knows what is below, what is below does not know what is above. While climbing, take note of all the difficulties along your path. During the descent, you will no longer see them, but you will know that they are there if you have observed carefully. There is an art to finding your way in the lower regions by the memory of what you have seen when you were higher up. When you can no longer see, you can at least still know.¹

René Daumal

In the posthumously published novel *Mount Analogue: A Tale of Non Euclidian and Symbolically Authentic Mountaineering Adventures* (1952), the French Surrealist writer René Daumal describes the expedition to Mount Analogue, the mountain “that cannot *not* exist”. The mountain that extends inexorably all the way to heaven is situated geographically somewhere in the Pacific. Mount Analogue is unknown on the maps, since it can bend physical parameters like space and reflections of light, and is therefore invisible to the ordinary human being, nor can it be detected by physical instruments. Only in quite exceptional circumstances and only to the initiated will the mountain show itself. In the novel an expedition including the autobiographical narrator and ‘Father Sogol’ (*logos* spelt backwards) sets off to discover and climb

the invisible mountain. Daumal died before he could finish the novel, so the expedition, quite symptomatically, never reached the summit.

In 1973 the Chilean film director Alejandro Jodorowsky presented his version of the end of Daumal’s expedition with the film *The Holy Mountain*. In the film, which later became a cult classic, with a bizarre and patience-challenging plot in classic seventies psychedelic style, several figures inspired by Daumal’s book appear, and continue the expedition towards the summit. These include an alchemist (played by Jodorowsky himself) who transforms excrement into gold, and who at the end of the film declares that real life awaits us, and then reveals the film set with cameras, scenery and all the related context.

It is in this complex, factual and Utopian universe that J&K take their point of departure with *The Perfect Stage*. In a total installation built up around a stage the mountain soars upward, the sun goes down horizontally, there are caves for penetration and absorption, an alchemistic kitchen, tents and a ‘base camp’. In addition, various characters appear – mountain-climbers, pilgrims, gurus, spiritual seekers, artists, alchemists, witches and magicians, hippies and tramps; and last but not least, there is a sea of props related to these different characters.

With the stage as the indisputable centre by virtue of its central placing in the title and installation of the exhibition, J&K appear to be continuing where Jodorowsky left off with the revelation of the film set. Just as Jodorowsky took up the legacy of Daumal, J&K start with the set and characters of *The Holy Mountain* which appeared as a whole *mise-en-scène* at the end of the film. And just as Jodorowsky relentlessly invested himself not only as director, screenwriter, actor, set designer and costume designer, but also in the form of experiments with LSD, for example, for both himself and the rest of the film crew (at least according to the myths), J&K also perpetuate the both literal

¹ René Daumal: *Le Mont Analogue – Roman d'aventures alpines, non euclidiennes et symboliquement authentiques*, Gallimard: Paris, 1981, p. 161. English translation: René Daumal: *Mount Analogue: A Tale of Non Euclidian and Symbolically Authentic Mountaineering Adventures*, Woodstock, NY: Overlook Press, 2004, p. 105.

THE IMPOSSIBLE MOVIE PROJECT

af J&K

and esoteric universe of mountaineering in all its diversity and subject their own bodies to physical and spiritual trials.

For there is much more at stake for Daumal, Jodorowsky and J&K than reaching the top. It is all about the method and about the process of realization that is in play along the way. When Daumal wrote *Mount Analogue*, he was a devoted follower of the Russian guru Gurdjieff, who among other things regarded mankind as a sleepwalker whom it was however possible to awaken. Daumal is known for his combination of the mysticism of the East with the rationalism of the West, and according to him Mount Analogue only manifests itself when one becomes aware that one has travelled further in traversing it than if one travelled in a straight line, and that it can only be viewed from a particular point where the rays of the sun strike the earth at a certain precise angle, and when one is in possession of a particular substance, a *peradam* – the ancestor of the diamond, whose reflections can only be perceived by those who sincerely and truly need it. The way to Mount Analogue is thus just as much a journey into the interior as a journey to the summit – the ultimate summit, that is.

In *The Perfect Stage* the goal is to invest oneself fully in this journey and to open one's eyes to the challenge one faces here and now, specifically on the mountain, to look inward and to extract oneself from the enveloping clutches of Morpheus. Yet this journey is strewn with myriads of figures, occult elements and bizarre narratives. It is thus not so much the great shining narrative we are presented with as the cultivation of authenticity of detail and perhaps of the occult. The path to perfection is not pure, and we must soil ourselves in rituals, myths and contemplation if we are truly to follow it.

Kernen i projektet er selve forestillingen om *umulighed*. Værket drejer sig om en søgen efter perfektion, den perfekte væren, det perfekte sted, den realiserede utopi, Paradis på jord. Disse tings umulighed ligger i menneskets paradoksale eksistens, som er splittet mellem bestræbelsen på indfrielse af idealer og det nederlag, der ligger immanent i denne bestræbelse: Afstanden mellem den begrebslige mulighed og den erfarede umulighed af at opnå, fremstille eller oprettholde en perfekt væren. Den babylonske myte om ødelæggelsen af Babelstårnet, inden det nåede himlen, symboliserer denne helt grundlæggende betingelse for den menneskelige civilisation og fungerer i sidste ende som en afgrænsning af vores moderne liv fra en paradisk eksistens.

The Impossible Movie Project er en film, der lover ultimative løsninger på farlige spørgsmål og derfor nødvendigvis må forblive ikke-eksisterende. Disse spørgsmål må ikke desto mindre rejses. Findes der en perfekt væren, som vi blot er afskåret fra? Er vi overhovedet indstillet på at opgive vores uperfekte liv, som de er, over vi at række ud efter stjernerne? Er det netop efterstræbelsen af idealer, der hindrer os i at udleve dem? Er det perfekte noget uden for os selv, eller gælder det blot om at opdage den i vores indre? Bør vi bare acceptere alt, som det er, og opfatte det uperfekte som perfekt, eller ville det resultere i en fuldstændig amoralsk tilstand? Hvordan bliver en forhindring til et skridt i retningen af perfektion og omvendt? Fører vi i virkeligheden hele tiden os selv bag lyset ved at konstruere modeller af det perfekte liv, og betyder det, at vi aldrig vil slippe ud af denne trædemølle af evindelig approksimation?

Vi ønsker at granske vores egen personlige og kunstneriske rejse og vores

THE IMPOSSIBLE MOVIE PROJECT

by J&K

begær efter det perfekte liv og det perfekte kunstværk: Vi ønsker at lave en perfekt film, der endeligt viser, hvordan vi kan overvinde menneskets begrænsninger og nedbryde grænserne mellem kunst og liv, mellem repræsentation og erfaring. Eftersom dette projekt kredser om et ikke-realiserbart centrum – den umulige film der afslører, hvordan perfektion erkendes og føres ud i livet – vil vi bære os ad på den måde, at vi skaber, hvad der normalt opfattes som biprodukter og indledende øvelser til en sådan produktion: filmkulisse, kostumer, fragmenter af performance og filmtrailer.

Selve filmen er en illusion – både som medie og i sin intention. Der er tale om en paradoksal opgave og muligvis et umuligt forehavende. Men det må og skal forsøges, fordi det er vores opgave som mennesker at udforske og udfordre forholdet mellem det mulige og det umulige. Vi vil bestige det hellige bjerg! Vejen er målet.

The Impossible Movie Project er et projekt, der består af flere dele. Det sidste af de værker, der indgår i J&K's *Babylon Trilogy – The Perfect Stage*, som udstilles på Århus Kunstabning, 25. juni til 15. august, 2010, er en filmkulisse for optagelsen af en performance, der udforsker mystiske, okkulte og etniske ritualer med sigte på realisering af perfektion. En anden offentlig performance, *Lecture on Perfection*, er under udvikling og vil fokusere på den videnskabelige, vidensbaserede tilgang til perfektion. Endelig vil traileren blive forevist som en intervention i forskellige biografers trailerprogram i løbet af 2011.

At the core of this project is the notion of *Impossibility* itself. The work revolves around a quest for perfection, the perfect state of being, the perfect place, Utopia realized, Paradise on earth. The impossibility of this lies in humanity's paradoxical existence between striving towards ideals and the failure immanent in doing so: the gap between the conceptual possibility and the experienced impossibility of reaching, representing or preserving a perfect state. The ancient Babylonian myth of the destruction of the Tower by God before it reaches the heavens symbolizes this very basic condition of human civilization, and ultimately demarcates our modern lives from a paradisiac existence.

The Impossible Movie Project is a film that promises ultimate solutions to dangerous questions, and therefore has to remain non-existent. Yet these questions need to be raised. Does a perfect state of being exist, but are we simply not able to access it? Do we at all want to give up our imperfect lives as they are, do we dare to reach for the stars and grab them? Is the striving for ideals exactly what hinders us from living them? Is perfection located outside ourselves, or does it simply need to be discovered within us? Should we just accept everything as it is and regard the imperfection of what is as perfection, and wouldn't this lead to a completely amoral state? How does an obstacle become a vehicle towards perfection, and vice versa? Are we constantly fooling ourselves by building models of a perfect life, and will we therefore remain forever trapped in a hamster-wheel of approximation?

We want to scrutinize our own personal and artistic journey and our desire for a perfect life and a perfect work of art: to make a perfect movie,

a movie that finally shows how we can overcome human limitations and tears down the borders between art and life, between representation and experience. As this project circles around a non-realizable centre – the impossible movie about realizing perfection – we will go about it by creating what is usually regarded as by-products of and preliminaries to such a production: the film set, the costumes, fragments of the performance and the cinema trailer.

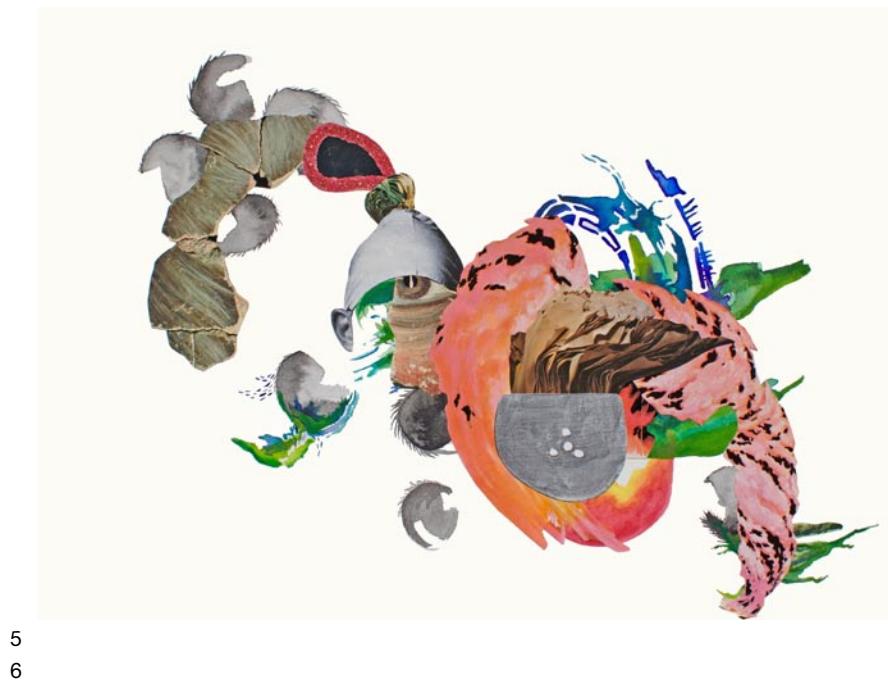
The movie itself is an illusion – both as a medium and in terms of what it sets out to do. This is a paradoxical task, and possibly an impossible endeavour. But it needs to be attempted, since it is our task as human beings to explore and challenge the relation between the possible and the impossible. We will climb the holy mountain! The path is the goal.

The Impossible Movie Project is a project in many parts, and the last work in J&K's Babylon Trilogy. *The Perfect Stage*, shown at Århus Kunstabgning, June 25 - August 15, 2010, is a film set where a performance exploring mystical, occult and ethnic rituals aimed at the realization of perfection will be filmed. A second public performance, *Lecture on Perfection*, is under development and will focus on the scientific, knowledge-based approach to perfection. Finally, the cinema trailer will be shown as an intervention in cinema preview programmes during 2011.

2
3
4

5
6

J&K ET BJERGLANDSKAB

Et skuespil på vers

Af Neal Brown

I. AKT, 1. SCENE.

Et bjerglands�ab. En meget stor og stejl trærampe, forsynet med reb og trin.

J&K og BJERGBESTIGERE ind (OLD SCHOOL, HIGH-TECH, FREAKS, OPDAGELSESEJSENDE, PILGRIMME, NATURELSKERE, EKSTREM-SPORTSFOLK, SPONTANE SELVMORDERE og MYSTISKE SØGENDE).

JANNE

Nu til jagten på bjerget: Op på højen,
Al min tid før da. Nu op på bjerget!
Dengang Pisanio udpegede dig fra bjergets top,
Hvem undflyr mig her? Er det mon bjergenes røverpak?

KRISTINE

Giv op, din bjerglømmel.
Kaldte mig forræder, bjergbo, og svor
Han, der griber fjeldets stolte gran i toppen,
Her ligger han nu myrdet af bjergfolk. Ak!
Kom, længere oppe i fjeldet, der kan vi skjule os.
For at søger hende i bjergene

JANNE

Din fjeld-udlænding!
Du vil forsanse dine pjalter, dit klippefjæs,
Et bjerg af kadaverkød.

KRISTINE

Men selv bjerge kan forflyttes af jordskælv,
Dette forrykte kødbjerg, der hævder at være min ægteviv,
I skolehuset på toppen af bjerget?
Eller, om I vil, på toppen af højen.¹

II. AKT, 1. SCENE.

Et alkymistisk køkken. Udsyn over en urtehave gennem vinduet.

[Fanfare]. JANNE (som SHAMAN) ind ved én indgang og KRISTINE (en APOTEKER) ind ved en anden ledsaget af BORGERE: HIPPIER, ESOTERIKERE, NEW AGE-TYPER, URBANE YOGIER, EN KUNSTNER, EN ALKYMIST, EN MAGIKER, EN HEKS, EN ILLUSIONIST, EN BUMS, EN VAGABOND, EN MARTYR, EN HYPNOTISØR, EN FORFATTER (NEAL BROWN) OG EN FILMSKABER (FRITZ STOLBERG).

JANNE

Åh Helena, du fuldendte himmelske gudinde!
At fjerne det mangelfulde syn fra hendes blik
Dit skæg, perfekt knaldgult som de franske kroner
... så obskønt og modigt. Gør dig umage og vær perfekt.²

KRISTINE

Han savner alle druknetegn; han har fuldendt galgenfjæs.
Efter at have mestret bevillingen til perfektion,

1 William Shakespeare: *Cymbeline*,
Elskovs gækkeri, De muntre koner i Windsor, Som man behager, *Tvillingerne*.

2 William Shakespeare:
En skærsommernatsdrøm.

Så fuldendt ville jeg regere, herre
Men du, så perfekt, du, så mageløs, er skabt³

JANNE

Med alle mine mangler på samvittigheden:
Tidens tinde forfægter hendes perfektion,
Og så rænkefuldt - kræver min samvittighed da ikke fuldt og helt...⁴

KRISTINE

Min rang, mit embede, mit perfekte sind
Den dømmekraft er lam og aldeles defekt,
Der mener, at dydens perfektion kan forvildes
Ualmindelig perfekt er hun.
Den ene mangel viser mig den anden,
Den, der famler i ufuldendte anelser,
Om én perfekt, pletfri ædelsten⁵

JANNE

Dvæl, ufuldkomne talere, sig mere:
Efter helt perfekte efterretninger ved jeg, de har mere
Som bringes til fuldendelse ved hans død
Gør jer klart, hvornår det perfekte øjeblik oprinder
Så er jeg syg igen, skønt mit helbred var perfekt,
Hvorvel helt igennem bekendt med jeres hæderskår.⁶

KRISTINE

Ikke alene de fejl, hans indgroede vaner begår
Ved sønnernes fuldendte alder,
Han efterlod en statssag ufuldendt,
De øvrige sanser har fået skader og defekter
Mit sind er vist alt andet end perfekt.⁷

JANNE (strør blomster)

Så hellig og fuldendt er min kærlighed⁸

3 William Shakespeare: *Stormen*.
4 William Shakespeare: *Hamlet*.
5 William Shakespeare: *Othello*.

6 William Shakespeare: *Macbeth*.
7 William Shakespeare: *Kong Lear*.
8 William Shakespeare: *Som man behager*.

III. AKT, 1. SCENE.

Det hellige bjerg Analog. Højt oppe. (Toppen/udsynet... oppe bliver nede... man kan se i alle retninger... et prisme, en mangfoldighed af perspektiver).

JANNE

Her finder man, kun ganske sjældent i de lavtliggende områder, men ofte højere i terrænet, en klar og ekstremt hård sten, som er rund og af skiftende størrelse – en slags krystal.

KRISTINE

Denne sten er så klar og har et brydningsindeks, der ligger så tæt på luftens, at det utrænede øje, til trods for krystallens høje densitet, knap nok bemærker den.

JANNE

Hvis du, efter at have klatret op og ned tre gange gennem kløfter, der ender med bratte fald (som man kun ser i sidste øjeblik), begynder at ryste på benene fra knæ til hæl, og tænderne begynder at klapre i munden på dig, find da først frem til en lille afsats, hvor du kan gøre holdt i sikkerhed, og slyng så alle de bandeord, du overhovedet kan komme i tanke om, op mod bjerget, spyt på det og fornær det på alle tænkelige måder...

KRISTINE

... tag en slurk vand... tag lidt at spise og begynd så at klatre igen, stille og roligt, som om du havde et helt liv til at rette op på denne fejltagelse. Inden du lægger dig til at sove om aftenen, hvor du tænker det hele igennem igen, vil du se, at det hele bare var skuespil. Det var ikke bjerget, du talte til, det var ikke bjerget, du overvandt. Bjerget er kun sten og is, det har hverken ører eller hjerte.

JANNE

Men det skuespil...

KRISTINE (afsides)

... har måske reddet dit liv.⁹

VI. AKT, 1. SCENE.

En frugthave ved J&K's hus.
J&K og BORGERE IND.

JANNE OG KRISTINE

Jeg ved en skrænt, hvor vilde timian ligger,
(*Jeg er klar til hvad som helst*)
Fladkraver knejser og violer nikker,
(*Jeg er klar til at svinde hen*)
Ind under loft af duftrig gedeblad,
(*og fortone i min egen parade*)
Og vin og moskusrosler rad ved rad:
(*bjergtag mig med din dans*)
Der har Titania for skik at sove,
(*Jeg lover at bukke under for den*)¹⁰
Træt lullet ind af leg og dans i skove.¹¹

DE GÅR

Neal Brown er kunstner og forfatter. Han var kurator på *To The Glory of God: New Religious Art* på den anden Liverpool Biennale i 2002.

⁹ René Daumal: *Mount Analogue: A Tale of Non-Euclidian and Symbolically Authen-* 10 Bob Dylan: *Mr. Tambourine Man*, 1965.
tic Mountaineering Adventures, 1952. 11 William Shakespeare: *En skærsommer-*
natsdrøm, overs. V. Østerberg.

10
11
12

J&K A MOUNTAINOUS COUNTRY

A verse play

By Neal Brown

ACT I. SCENE I.

A mountainous country. A very large and steep wooden ramp, fitted with ropes and steps to be climbed upon.

Enter *J&K* and *MOUNTAINEERS* (OLD SCHOOL, HIGH-TECH, FREAKS, EXPLORERS, PILGRIMS, NATURE LOVERS, EXTREME SPORT, PRECIPITATED SUICIDES, and MYSTICAL SEARCHERS).

JANNE

Now for our mountain sport: up to yond hill;
The fore-end of my time. But up to the mountains!
When from the mountain-top Pisano show'd thee,
That fly me thus? Some villain mountaineers?

KRISTINE

Yield, rustic mountaineer.
Who call'd me traitor, mountaineer, and swore
That by the top doth take the mountain pine,
That here by mountaineers lies slain. Alas!
We'll higher to the mountains; there secure us.
To seek her on the mountains

JANNE

Ha, thou mountain-foreigner!
ensconce your rags, your cat-a-mountain looks,
a mountain of mummy.

KRISTINE

but mountains may be removed with earthquakes
the mountain of mad flesh that claims marriage of me,
at the charge-house on the top of the mountain?
At your sweet pleasure, for the mountain.¹

ACT II. SCENE I.

An alchemical kitchen. There is a view through a window to a herbal garden.

[Flourish]. Enter JANNE (a SHAMAN) at one entrance and KRISTINE (an APOTHECARY) at another, accompanied by CITIZENS: HIPPIES, ESOTERICS, NEW AGERS, CONTEMPORARY URBAN YOGIS, AN ARTIST, AN ALCHEMIST, A MAGICIAN, A WITCH, AN ILLUSIONIST, A BUM, A VAGABOND, A MARTYR, A HYPNOTIST, A WRITER (NEAL BROWN), and A FILMMAKER (FRITZ STOLBERG).

JANNE

O Helena, goddess, nymph, perfect, divine!
This hateful imperfection of her eyes
your French-crown-colour beard, your perfect yellow
... obscenely and courageously. Take pains; be perfect.²

KRISTINE

no drowning mark upon him; his complexion is perfect gallows.
Being once perfected how to grant suits,

I would with such perfection govern, sir
So perfect and so peerless, are created³

JANNE

With all my imperfections on my head:
For her perfections: but my revenge will come.
And with such cozenage – is’t not perfect conscience⁴

KRISTINE

My parts, my title and my perfect soul
It is a judgment maim’d and most imperfect
That will confess perfection so could err
She is indeed perfection.
one unperfectness shows me another,
From one that so imperfectly conceits,
Of one entire and Perfect chrysolite⁵

JANNE

Stay, you imperfect speakers, tell me more:
I have learned by the perfectest report, they have more
Which in his death were perfect
Acquaint you with the perfect spy o’ the time
Then comes my fit again: I had else been perfect,
Though in your state of honour I am perfect.⁶

KRISTINE

not alone the imperfections of long-engraffed condition
maintain it to be fit, that, sons at perfect age,
Something he left imperfect in the state,
Why, then, your other senses grow imperfect
I fear I am not in my perfect mind.⁷

JANNE (strewing flowers)

So holy and so perfect is my love⁸

1 William Shakespeare: *Cymbeline*.

2 William Shakespeare: *A Midsummer Night's Dream*.

3 William Shakespeare: *The Tempest*.

4 William Shakespeare: *Hamlet*.

5 William Shakespeare: *Othello*.

6 William Shakespeare: *Macbeth*.

7 William Shakespeare: *King Lear*.

8 William Shakespeare: *As You Like It*.

ACT III. SCENE I.

The Holy Mountain Analogue. A high place. (The top/the overview... up becomes down... one can see in all directions... a prism, multiplied perspectives).

JANNE

One finds here, very rarely in the low lying areas, more frequently as one goes farther up, a clear and extremely hard stone that is spherical and varies in size - a kind of crystal.

KRISTINE

The clarity of this stone is so great and its index of refraction so close to that of air that, despite the crystal's great density, the unaccustomed eye hardly perceives it.

JANNE

If, after climbing up and down three times through gullies that end in sheer drops (visible only at the last moment), your legs begin to tremble from knee to heel and your teeth start to chatter, first reach a little platform where you can stop safely; then, remember all the curse words you know and hurl them at the mountain, and spit on the mountain; finally, insult it in every way possible...

KRISTINE

... swallow some water, have a bite to eat, and start climbing again, calmly, slowly, as if you had your whole lifetime to undo this bad move. In the evening, before going to sleep, when it all comes back to you, you will see then that it was just a performance. It wasn't the mountain you were talking to, it wasn't the mountain you conquered. The mountain is only rock or ice, with no ears or heart.

JANNE

But this performance...

KRISTINE (aside)

...may have saved your life.⁹

ACT IV. SCENE I.

An orchard of J&K's house.

Enter J&K and CITIZENS.

JANNE and *KRISTINE*

I know a bank where the wild thyme blows,
(*I'm ready to go anywhere*)
Where oxlips and the nodding violet grows,
(*I'm ready for to fade*)
Quite over-canopied with luscious woodbine,
(*Onto my own parade*)
With sweet musk-roses and with eglantine:
(*Cast your dancing spell my way*)
There sleep us sometime of the night,
(*I promise to go under it*)¹⁰
Lull'd in these flowers with dances and delight¹¹

EXEUNT

Neal Brown is an artist and writer. He was curator of *To The Glory of God: New Religious Art* at the second Liverpool Biennial in 2002.

⁹ René Daumal: *Mount Analogue: A Tale of Non-Euclidian and Symbolically Authentic Mountaineering Adventures*, 1965. ¹⁰ Bob Dylan: *Mr. Tambourine Man*, 1965. ¹¹ William Shakespeare: *A Midsummer Night's Dream*

16
17
18

SOLEN

Af Maya Ilsøe

EXT. BJERG / KULISSE I MØRKE - NAT

Kornet kulsort mørke, det knitrer i mørket. Lyden af en filmrulle, der snurrer.

HUN (V.O.)¹

Vi kan mærke mørket i vores krop, når vi ser et mørke.

Nogen rømmer sig i mørket.

HUN (V.O.) (CONT'D)²

Det er ikke så mærkeligt. Der er jo ikke noget lys derinde.

En skramlen.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Der er en kvinde her.

Mere skramlen, højt, nogen bonker ind i noget.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Av.

Så lyden af en kontakt der tændes, KLIK, og en gullig, støvet lyskegle fremkalder toppen af et bjerg.

1 Voiceover

2 Continued

HUN (V.O.) (CONT'D)

Sådan...

Vi kan se omridset af en kvinde, der sidder lænet op ad et skib, der stikker op, halvt begravet i jorden.

Omkring skibet ligger knogler, der stammer fra to hamstere, en hund, en ko og en stor fugl. Skeletterne ligger fint omkring skibet, som om de bare har lagt sig til at sove efter en lang sejltur.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Hun tænker kun på at komme hjem. Det er ikke så meget, hun kan huske, men det er kun det, hun tænker på nu.

Kvinden ved skibet samler en sten op og kaster den ud i mørket. Den hopper med hårde DUNK ned ad den stejle bjergskråning. Et par dyr, der har nærmet sig, flygter.

En fugl flakser op mod nattehimlen. Kvinden følger den med øjnene og får øje på de første solstråler, der tegner en selvlysende streg i horisonten under hende.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Hjem -

Kvinden rejser sig. Hendes hud er glinsende, håret klæber til ansigtet. Hun sveder.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Det er fordi, det hun kom efter, hele tiden skifter plads: Stedet hun stræber fra / stedet hun stræber mod. Stedet hun stræber fra / stedet hun stræber mod. Så kan hun ikke finde rundt i det mere.

Kameraet har zoomet ud, og vi kan nu også se en kulisselignende lejlighed på toppen af bjerget. Der er gabende sprækker i sætstykkernes samlinger, og kulissen flyder sammen med det forblæste bjergterræn.

På gulvet i kulissen ligger landkort, skitser, kompas, beregninger og tegninger spredt.

Kvinden går hen mod kulissen, ind over kulissens trægulv, der lyder hult, og rykker lidt om på kortene.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Det er også derfor, hun ikke kan læse kortene mere...

Kvinden løfter en skitse op, drejer den og lægger den igen. Hun tørrer sig over panden. Hun sveder.

En anden kvinde ligger på en briks i hjørnet, hun ligger stille. Hendes krop er stiv og bleg.

KVINDE

(kalder)

Judith?!

Intet svar.

HUN (V.O.)

Der er også en anden kvinde, men hun vågner næsten ikke mere.

Kvinden går hen til den sovende kvinde og stryger hende over panden, der er bleg og kølig.

KVINDE

(hvisker)

Judith??

HUN (V.O.)

Hun kan sove flere døgn i træk. Så vågner hun op og mumler, men man kan ikke forstå noget af det. Så lægger hun sig tilbage igen og sover.

Kvinden går hen til et gammelt kamera, der står i hjørnet af kulissen og ruller. Hun løfter det op og bærer det hen til den sovende kvinde.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Hun har filmet hende hver dag, siden de kom.

Den sovende kvinde løfter et øjeblik hovedet uden at åbne øjnene.

Kvinden stivner med blikket naglet til den sovende kvinde, som lægger hovedet tilbage og igen ligger helt stille.

Kvinden vender linsen mod skrænten og stiller kameraet. Hun tørrer sig over ansigtet.

Skuler ned mod solen, der nu er skarp og blænder hende. Hun gnider øjnene og ser så direkte mod den brændende sol.

Hun vakler lidt, som om hun er svimmel af lyset, vender sig og læner sig over den sovende kvinde. En sveddråbe glider ned over hendes pande. Den slipper og rammer den sovende kvindes ansigt

KLASK

En ny sveddråbe er på vej. Den glider ned over næseryggen ved næsetippen og slipper.

KLASK mod den sovende kvindes pande.

Hun rusker den sovende kvinde, men hun kan ikke vække hende. Hun tipper briksen, først lidt forsigtigt, så voldsomt. Den sovende kvinde ramler ud og rammer gulvet hårdt, men sover videre.

Den sovende kvinde knuger noget i hånden.

Kvinden bøjer sig og lirker det ud af de sovende fingres stramme greb. Det er tændstikker.

Nu løfter den sovende kvinde hovedet. Øjnene er vidt åbne. Hun spreder læberne og udstøder en høj, skin- ger tone.

DEN SOVENDE KVINDE

(Høj SKINGER TONE)

Kvinden bakker baglæns mod kulissens kant ved lyden af den skingre tone, der bliver mere og mere gennemtrængende. Hun vender ansigtet. LYS. Solen blænder hende.

Hun stryger en tændstik, GNIST. Hun ser på kortene og skitserne på gulvet og lader den brændende tændstik dale ned mod dem.

Ilden tager hurtigt fat, for træet er tyndt og papagtigt i kulissen.

I løbet af få sekunder, er det et voldsomt flammehav. Den skingre tone standser. Kvinden stivner.

KVINDE
JUDITHHH!!!

Hun prøver at løbe frem mod kvinden på gulvet, der er skjult bag flammerne, men kan ikke komme igennem. Flammerne er for høje.

Hun bliver presset tilbage af ilden, ud over kanten, ud på jorden, hen mod skibet. Hun kravler op over skibets kant, på den del, der stikker op af jorden.

Vi zoomer ind på det gamle kamera, der står alene i kulissen og kører og kører. Vi zoomer helt ind på linsen, og ser POV gennem det gamle kamera, der peger ud mod skrænten.

Billedteksturen er anderledes. Det knitrer, de røde og grønne farver er skarpe.

I kameraet sejler kvinden væk på havkanten, der først skyller ind over spidsen af skibet, så opsluger det. Væk fra bjerget, der brænder.

Kvinden står på skibet og ser på det brændende bjerg.

Så dukker den anden kvinde op i billedet. Hun løber ud af flammerne, ned ad skrænten, er sodet, og håret er brændt bag til. Hun kaster sig i vandet og svømmer efter skibet.

Kvinden i båden gribet ud efter hende i vandet. Hun får fat i andet forsøg og haler hende op over skibets kant. Hun er forkommen.

De omfavner hinanden på skibet, der fjerner sig ud mod havet.

HUN (V.O.)

Nu skal de hjem. De kan ikke huske så meget, men det de kan huske, står lysende klart.

Kameraet panorerer hen over skibet, op mod himlen, direkte ind i solen, der blænder billedet og FADER ud i HVID.

HUN (V.O.) (CONT'D)

Det er mørket, der har fremkaldt det sådan.

SLUT

Maya Ilsøe er uddannet manuskriptforfatter fra Den Danske Filmskole i 2003. Hun har skrevet novellefilm, kunstfilm og en række tv-serier, blandt andet som episodeforfatter på DRs Sommer (2008) samt som hovedforfatter på DRs julekalendere Absalons Hemmelighed (2006) og Pagten (2009).

THE SUN

By Maya Ilsøe

EXT. MOUNTAIN / SCENERY IN DARKNESS - NIGHT

Grainy coal-black darkness, rustling in the darkness. The sound of a film spool whirring.

SHE (V.O.)¹

We can feel the darkness in our bodies when we see a darkness.

Throat cleared in the darkness.

SHE (V.O.) (CONT'D)²

That isn't so strange - there's no light in there.

Clattering.

SHE (V.O.) (CONT'D)

There's a woman here.

More clattering, loud, someone bumps into something.

SHE (V.O.) (CONT'D)

Ow!

Then the sound of a switch, CLICK, and a yellowish, dusty cone of light picks out the top of a mountain.

¹ Voiceover

² Continued

SHE (V.O.) (CONT'D)
That's it...

We can see the outline of a woman seated, leaning against a ship that sticks up, half buried in the earth.

Around the ship lie bones that come from two hamsters, a dog, a cow and a large bird. The skeletons lie arranged around the ship, as if they have just lain down to sleep after a long voyage.

SHE (V.O.) (CONT'D)
She thinks only of coming home. There isn't so much she can remember, but that's all she's thinking of now.

The woman by the ship picks up a stone and throws it out into the darkness. It bounces with hard THUMPS down the steep mountain slope. A couple of animals that have approached run away.

A bird flaps up towards the night sky. The woman follows it with her eyes and sees the first sunbeams that trace a luminous line on the horizon under her.

SHE (V.O.) (CONT'D)
Home -

The woman stands up. Her skin is glistening, her hair sticks to her face. She is sweating.

SHE (V.O.) (CONT'D)
That is because what she came for keeps changing places: the place she strains away from / the place she strains towards. The place she strains away from / the place she strains towards. So she can't find her way around any more.

The camera has zoomed in, and we can now also see a stage-set apartment at the top of the mountain. There are gaping cracks in the joints of the sets,

and the scenery merges at the edges with the wind-swept mountain terrain.

Scattered on the floor of the scenery lie maps, sketches, a compass, calculations and drawings.

The woman walks towards the stage set, in over its wooden floor, which has a hollow sound, and moves the maps around a little.

SHE (V.O.) (CONT'D)
And that's why she can't read the maps any more...

The woman lifts a sketch up, turns it over and lays it down again. She wipes her brow. She is sweating.

Another woman lies on a plank bed in the corner. She lies still. Her body is stiff and pale.

WOMAN
(calling)
Judith?!

No answer.

SHE (V.O.)
There's another woman too, but she hardly ever wakes up any more.

The woman goes over to the sleeping woman and strokes her brow, which is pale and chilly.

WOMAN
(whispering)
Judith??

SHE (V.O.)
She can sleep for days in a row. Then she wakes up and mumbles, but you can't understand any of it. Then she lies back down again and sleeps.

The woman goes over to an old camera standing in the

corner of the scenery and rolling, She lifts it up and carries it over to the sleeping woman.

SHE (V.O.) (CONT'D)

She has filmed her every day since they came.

For a moment the sleeping woman lifts her head without opening her eyes.

The woman stiffens with her gaze fixed on the sleeping woman, who lays her head back and once more lies completely still.

The woman turns the lens towards the slope and adjusts the camera. She wipes her face, scowls down towards the sun, which is now harsh and blinds her. She rubs her eyes and then looks directly at the burning sun.

She staggers a little as if she is dizzy from the light, turns around and leans over the sleeping woman.

A drop of sweat trickles down over her brow. It drops off and hits the face of the sleeping woman.

SPLASH!

A new drop of sweat is on the way. It runs down over the bridge of her nose and drops.

SPLASH, against the forehead of the sleeping woman.

She shakes the sleeping woman, but she can't wake her. She tips the plank bed, first a little cautiously, then violently. The sleeping woman tumbles out and hits the floor hard, but goes on sleeping.

The sleeping woman is clasping something in her hand.

The woman bends down and works it loose from the tight grip of the sleeping fingers. It's matches.

Now the sleeping woman raises her head. Her eyes are wide open. She spreads her lips and emits a high, shrill note.

THE SLEEPING WOMAN

(High SHRILL NOTE)

The woman backs off towards the edge of the scenery at the sound of the shrill note, which becomes more and more piercing. She turns her face. LIGHT. The sun blinds her.

She strikes a match, FLARE. She looks at the maps and sketches on the floor and lets the burning match fall down on them.

All quickly catches fire, for the wood of the stage set is thin and cardboard-like.

Within a few seconds there's an intense blaze.

The shrill note stops. The woman stiffens.

WOMAN

JUDITHHH!!!

She tries to run towards the woman on the floor, who is hidden behind the flames, but can't get through. The flames are too high.

She is forced back by the fire, out over the edge, out onto the ground, towards the ship. She crawls up over the side of the ship, on the part that sticks up from the ground.

We zoom in on the old camera, which stands alone amidst the scenery and runs and runs. We zoom all the way into the lens, and see POV through the old camera, which is pointing out towards the slope.

The image texture is different. It crackles, the red and green colours are intense.

In the camera the woman sails away on the edge of

the sea, which first washes over the prow of the ship, then swallows it. Away from the mountain, which is burning.

The woman stands on the ship and looks at the burning mountain.

The other woman appears in the picture. She runs out of the flames, down the slope, all sooty, and her hair is burnt at the back. She plunges into the water and swims after the ship.

The woman in the boat reaches for her in the water. She gets hold of her at the second attempt and hauls her up over the edge of the ship. She is in a bad state.

They embrace on the ship, which sails off to sea.

SHE (V.O.)

Now they must go home. They can't remember so much, but what they can remember is bright and clear.

The camera pans over the ship, up towards the sky, directly into the sun, which dissolves the picture and FADES to WHITE.

SHE (V.O.) (CONT'D)

It's the darkness that has exposed it like that.

THE END

Maya Ilsøe graduated as a screenwriter from The National Film School of Denmark in 2003. She has written short films, art films and a number of TV series, for example as an episode writer on DR's *Sommer* (Summer) (2008) and as the main writer of DR's Advent calendar programmes *Absalons Hemmelighed* (Absalon's Secret) (2006) and *Pagten* (The Pact) (2009).

30

31

32 33

34

35

36 37

Om J&K

Kunstnerduoen J&K (bestående af danske Kristine Agergaard og tyske Janne Schäfer) er baseret i Berlin og København og har samarbejdet siden 1999.

J&K arbejder med blandingsmedie-installationer, performance og interventioner i offentlige og institutionelle rum. Deres værker – en leg med tegn, klicheer og identiteter i et stærkt underholdende og farvemættet univers – er i høj grad inspireret af rejser, ritualer og mytologier. Med megen humor og gennem en overraskende, næsten skamløs plyndring af symboler fra forskellige kulturer indføres publikum i konstruerede verden, der danner ramme om en undersøgelse og tematisering af forskellige nykolonialistiske og tværkulturelle problemer. J&K udforsker det kreative potentiale, der ligger til grund for enhver modellering af virkeligheden, og problematiserer legende begreber som sandhedsproduktion, historieskrivning og kulturel identitet.

Duoen har udstillet med soloprojekter på Pergamon Museet i Berlin (2008), Overgaden - Institut for Samtidskunst i København (2007) og på etc.gallery i Prag (2009). De har blandt andet deltaget i gruppeudstillinger som *4th Ars Baltica Triennial of Photographic Art* (Kiel, Berlin, Tallinn, Pori, Riga, Luxembourg, 2007/2008), *Soft Shields of Pleasure* (Den Frie, København, 2008), *I Know The World*, (Sparwasser HQ, Berlin og SMART Amsterdam, 2007/2008) og *The Independent*, Liverpool Biennial 2002.

www.jk-world.net

About J&K

The artist duo J&K (Janne Schäfer, D / Kristine Agergaard, DK) have been working in collaboration since 1999 and are based in Berlin and Copenhagen.

J&K work with mixed media installations, performance and interventions in public and institutional spaces. Travel, rituals and mythologies are major inspirations for their work, in which they play with signs, clichés and identities in an intensely entertaining and colour-saturated universe. With humour, and surprising, almost shameless pilfering of symbols from different cultures, audiences are led into constructed worlds where neo-colonial and cross-cultural problems are examined and thematized. J&K explore the creative potential that underlies any modelling of reality, playfully questioning concepts like truth production, the writing of history and cultural identity.

The duo has exhibited solo projects at the Pergamon Museum in Berlin (2008), at Overgaden - Institute for Contemporary Art in Copenhagen (2007) and at etc.gallery in Prague (2009). Participation in group shows include the *4th Ars Baltica Triennial of Photographic Art* (Kiel, Berlin, Tallinn, Pori, Riga, Luxembourg, 2007/2008), *Soft Shields of Pleasure* (Den Frie, Copenhagen, 2008), *I Know The World*, (Sparwasser HQ, Berlin and SMART Amsterdam, 2007/2008) and *The Independent*, Liverpool Biennial 2002.

Image captions

Cover *Djemaa el Fna*, video still,
photo: Torben Longleg Simonsen, 2010

Cover sleeve *Untitled*, collages from National Geographic Magazines
on paper, 28,5 x 41 cm, 2008

1 *Untitled*, collages from National Geographic Magazines
on paper, 28,5 x 41 cm, 2008

2 - 4 *Developing the Characters*, photo series/animation stills,
photos: J&K / Mika Kokkonen, 2010

5 - 6 *Untitled (maxi letter relay)*, mixed media on paper,
51 x 35,5 cm, 2009/2010

7 - 15 *Developing the Characters*, photo series/animation stills,
photos: J&K / Mika Kokkonen, 2010

16 - 19 *Untitled (still lives)*, mixed media installations/photos,
various sizes, 2010

20 - 22 *Untitled*, collages from National Geographic Magazines
on paper, 42 x 59,5 cm, 2008

23 - 26 *Exercise 1: evoking perfection through intoxication*,
photo series/performance, 2010

27 - 32 *Remnants of exercise 1: evoking perfection through intoxication*,
photo series/performance, photos: Alex Guri, 2010

33 *Untitled*, collages from National Geographic Magazines
on paper, 42 x 59,5 cm, 2008

34 - 36 *Exercise 2: evoking perfection through detoxication*,
photo series/performance, 2010

37 *Untitled*, collages from National Geographic Magazines
on paper, 42 x 59,5 cm, 2008

38 *Untitled (still lives)*, mixed media installations/photos,
various sizes, 2010

J&K would like to thank:

Fritz Stolberg, Maya Ilsøe, Neal Brown and Gry Bagøien for contributing their amazing art work to ours.

Mie Møller Larsen, Betty Sørensen and Mika Kokkonen for energetic assistance.

The staff at Statens Værksteder for Kunst og Håndværk for support and good spirit during the production.

The team from Århus Kunstabning for making it all come together.

Jørgen Stamp for the collaboration on the children's book, Vanessa Krieg, Adam Fyahluv

Dreisler, Martin Rugh, Torben Longleg Simonsen, Thomas Seest, Thomas Blue Tango

Brandt and Stace Bancroft for helping out, as well as sponsoring and lending us material. Sponsoring of carpet by Tæppeland, Århus.

And to our families for always supporting us: Mika Kokkonen, Mona Klara Kokkonen, Philip Roitmann, Torsten, Harald and Helga Schäfer, Betty Sørensen, Cecilie Johansen and Cecilie Gravesen.

THE PERFECT STAGE er støttet af

- is sponsored by

Kunstrådets Internationale Billedkunstudvalg
The Danish Arts Council Committee for International Visual Art

Kulturudviklingspuljen, Århus Kommune
The Cultural Development Foundation – The Municipality of Aarhus

Statens Kunstråds Billedkunstudvalg
The Danish Arts Council Committee for Visual Arts

Statens Værksteder for Kunst og Håndværk
The National Workshops for Arts and Crafts

Modifikationer 2010 er sponsoreret af
• Modifications 2010 is sponsored by

Århus Kunstabning er støttet af •
The Aarhus Art Building is sponsored by

ISBN 978-87-92025-15-9

9 788792 025159